

**Aen-Merckingen Van Den Eerw. P. Cornelius Hazart,
Priester der Societeyt Jesv.**

Hazart, Cornelius

Antwerpen, 1662

III. Aen-Merckinge Op de vierde vraeghe. Oft Augustinus het omloopen met Reliquien, oft het verkoopen derselver berispt heeft?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71393)

III. AEN-MERCKINGHE

Op de vierde vraeghe.

Oft *Augustinus* het omloopen met Reliquien, oft het verkoopen der selver berispt heeft?

VAn het enckel ommegeen / oft ommeloo-
pen met de Reliquien / hebben wy boven
ghesproken in de eerste Aenmerckinghe; ende
ghethoont / dat *Augustinus* dit niet en kan berispt
hebben/ aenghesien dat hy selve de weduwe *Galla*,
ende haer dochter *Simpliciola*, met Reliquien heeft
doen repfen nae den *Bisschop Quintianum*: ende
het overbrengghen vande heylighe aerde upt het
graf Christi, niet alleen niet berispt heeft / maer
ter contrarien heeft goedt ghebonden / dat men
een bidt- plaerse soude' bouwen/ daer de selve Reli-
quien bewaert wierden/ &c.

Wat is't van / sal temandt vraghen / 'rghe-
Augustinus berispt/ in die sprencke / de welke wy
ghestelt hebben terstondt in't beghinsel vande
eerste Aen-merckinghe, daer hy handelt van sommi-
ghe *Munnicken*/ die t'sijnen tijde met Reliquien
omliepen? Sijn eyghen woorden sullen't uyt-
wysen/wat hy in haer berispt.

Ten eersten, hy heeft daer eenen heelen langhen/
ende breedten discouers daer hy aenprijft het hant-
werck / niet alleen met het exempel van *Paulus*,
maer oock met sijne leeringhen/ende met die van
de *Apostelen* / sae met het exempel vande am-
bachts-lieden/ende ackermans / welcher handt-
werck hy noemt heerlijck/ende heyligh/segghen-
de/dat men daer onder wel kan bidden/ende lof-
sanghen singhen.

Hier op ten tweeden, berispt hy het leegh-gaen / ende bagabonderen / naemelyck van sommighe / die het kloosterlyck leven aenbeerden / niet om Godt te dienen / maer om verlost te worden vande slavernije / inde welke sy waren / oft om nooddrift / ende kleederen te krijghen / die sy buyten het klooster / niet sonder grooten / ende swaren arbeydt / souden bekomen hebben. Soo danighe menschen strijckt Augustinus dooz / soo dapper als hy kan / ende met Schysuren / ende met redenen.

Ten derden : naer al dit / noemt hy soodanighe menschen Hypocriten onder het kleedt van eenen Munnick, ende seght / dat sy de Provincien omloopen , over al verstroyt zijn , sonder nochtans daer toe wettelijck ghesonden te zijn , sonder erghens vast te zijn , sonder erghens te staen , oft te sitten.

Dit is het eerste / dat hy berispt / het leegh-gaen / ende bagabonderen / segghende : Dat sy schande aendeden aen het goet, ende heyligh voornemen der oprechte Munnicken. Waerom hy oock dese leste aenspreekt met dese woorden: Thoont aen de menschen, dat ghy-lieden het Rijck Godts soeckt, niet in ledigheydt, maer door eenen enghen ende nauwen wegh.

Daer en boven en berispt hy niet alleen dit by/onghewonden / ende luyt leven / maer oock de redenen die sy byzachten / om te loopen dooz de landen / ende Provincien : Welcke waren dese ? Sommighe, seght Augustinus, onder haer, lieghen dat sy ghehoort hebben, dat hare ouders, oft bloed-gewanten in dit, oft dat landtschap noch leven, ende dat sy tot haer gaen

Die valsche / ende leughenachtighe pterexten / om van't een landt in't ander te loopen / waren buyten twijffel berispelijck.

Der halven : soo berispt Augustinus, wat de Reliquien aengaet / niet alleen dat sy onlicpen met valsche / ende versterde Reliquien (soo luyt inde volghende Aen-merckinghe sullen sien) maer naemelijck dat sy de Reliquien verkochten. Dit
blijckt

blijckt wederom claer uyt de epgghen woorzden
Augustini.

Voor eerst: Sy vercoopen, seyd hy / leden der Martelaren.

Ten tweeden: Sy eyschen de kosten vande profijtelijcke armoede.

Ten derden: Doemt hy dit verkoopen een vuyle kramerije, ende bidt de goede Munnicken / dat sy de selbe wilden beletten / om dat hare estime daer mede ghequetst wierdt, ende de swacke ontsticht.

Heeft Augustinus gheen groote reden / om dit verkoopen te berispen / dewijle het een specke van Simonic was / soo wanneer sy eene geestelijcke sake (ghelijck sy valscheelijck boozgaeven / ende van andere ghelooft wierdt) verkochten boozgheldt?

Tot noch toe en kan ick niet sien / dat Augustinus hier berispt het enkel omloopen met Reliquien / oft het eeren der selver. Laet ons dan voorzder sien / of D Cabeljau eenigh boozdeel / oft bare kan vinden in andere spreucken van Augustinus.

IV. AEN-MERCKINGHE

Op de vijfde vraghe.

Oft *Augustinus* berispt het omloopen met valsche ende versierde Reliquien, oft met ware, ende oprechte.

Hier op seght D. Cabeljau in sijn *Memory-boeck pag. 608.* Augustinus en heeft niet willen onderfoecken, oft de Reliquien oprecht waren, oft niet, maer dit latende in sijn weerde, oft onvveerde, heeft absolut verstaen, de gheheele handelinghe met de Reliquien, al vwaren sy schoon oprecht, dat men soo veel spels daer mede aenrechten vvil, met die om te draghen, ende groote dinghen het slecht volck daer van vvijts te maken,

¶ 5

niet